

PÅ TONDERN STATION
(Natten mellem den 16. og 17. juni 1920)

I den slørede juninat
var luften fredfyldt og lun,
over Tonderns 1ste perron
fløj flagermus bløde som dun.

Fra den stille, grønne marsk
kun et langeligt brøl af en ko,
men på Tonderns 1ste perron
brødes den natlige ro.

Danske jernbanemænd,
med funklende huer på sned
satte besluttet en stige til
og tog tyske skilte ned.

Ikke en sabel rasled'
gennem den natlige fred,
man rejste bare en stige
og tog nogle skilte ned.

Verden har mange sprog,
men dansk det er nu mit.
Forunderligt – over 1ste perron
stod *Tønder* i rødt og hvidt.

Sagte som plov vender muld,
eller bøg strækker roden i jord
strakte mit land sin rod,
så langt som de danske bor.

